

[Arne Christiansen.]

mere smidig praksis, subsidiært at der indføres nye regler.

Finansministeren (Poul Møller): I hr. Arne Christiansens spørgsmål til mig tales der om tjenestekørsel i hjemmeværnet. Jeg må straks sige, at i skattemæssig henseende må kørsel i hjemmeværnets tjeneste anses for privat kørsel. De med kørslen forbundne udgifter kan ikke fradrages ved indkomst-opgørelsen, da der ikke er tale om udgifter i forbindelse med udøvelsen af et indtægtsgivende erhverv. Hvis kørslen sker i firmavogn, må værdien heraf efter praksis medregnes til den skattepligtige indkomst med et vist beløb pr. km efter sætser, der fastsættes af ligningsrådet. Sker kørslen i et automobil, der benyttes både erhvervs-mæssigt og privat, må hjemmeværnskørslen skattemæssigt henregnes til den private kørsel. Den kørselsgodtgørelse, som udbetales medlemmer af hjemmeværnet, skal principielt regnes med til deres indtægt. I det omfang det drejer sig om kørsel mellem bopælen og mødestedet, kan der ikke ske fradrag af udgifter ved kørslen. Anderledes stiller det sig med kørslen under øvelser o. lign. For denne kørsels vedkommende vil den modtagne godtgørelse i almindelighed blive anset for skattefri efter statskattelovens § 5 d.

Sådan som loven og praksis er, har jeg ikke mulighed for at bestemme, at der slet ikke skal ske beskatning af den kørselsgodtgørelse, der ydes til medlemmer af hjemmeværnet.

Spørgsmålet kunne måske tyde på, at man finder, der ydes for lav kørselsgodtgørelse i hjemmeværnet, men det er jo ikke et skattemæssigt problem og heller ikke et finansministerielt problem.

Arne Christiansen: Jeg er faktisk ikke i den situation, at jeg kan takke for svaret fra finansministeren, for det løser jo ikke de problemer, som vi er stødt på ude i landet. Det er en kendsgerning, at man ikke kun beskattes af de 30 øre pr. km, man får i kørselsgodtgørelse, når man har dokumenteret, at der foreligger tjenestekørsel; det er altså ikke kørslen mellem hjem og tjenestested,

det drejer sig om, men kørsel til øvelser, regionsmøder osv.

Der ligger ikke i spørgsmålet noget ønske om højere kørselsgodtgørelse i hjemmeværnet. Jeg tror ikke, nogen af dem, som melder sig frivilligt til hjemmeværnet, lottekorps eller andre af de frivillige korps, ønsker at tjene på disse ting; man ønsker blot at blive holdt skadesløs for direkte udgifter, som er erkendt fra myndighedernes side. Men jeg har forstået, at afgørelsen ligger hos ligningsmyndigheder og landsskatteret.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg er naturligvis meget ked af, at hr. Arne Christiansen ikke har anledning til at takke mig i dag.

Men jeg vil gerne sige, at det er jo et princip i vor skattelovgivning, at kun udgifter i forbindelse med indtægts erhvervelse kan fradrages, og det kan man vel ikke tale om i forbindelse med hjemmeværnet, medmindre det drejer sig om en tjenestemand i hjemmeværnet, som er fast ansat og har sin indtægt derfra, men det vil i så fald dreje sig om en fastlønns indtægt og ikke om de almindelige tilfælde, hvor man kan spørge, om udgiften er nødvendig for erhvervelsen af indtægten. I sådanne tilfælde har man naturligvis særregler.

Men ellers må jeg advare imod, at man siger, at vi skal se på, om det, folk laver i deres fritid, er nyttigt eller unyttigt, om det er samfundsgavnligt eller ikke samfundsgavnligt, for i så fald bliver det meget vanskeligt at opretholde de kriterier, vi har i vor indkomstskattelovgivning for fradrag. Mange mennesker laver en bunke nyttige og samfundsgavnlige ting i deres fritid, som vi alle sammen sætter pris på at de laver; noget andet er, om de af den grund skal have et fradrag i deres indkomstansættelse. Mennesker ofrer mange penge måske på kunst, på videnskabelig hobbyvirksomhed, på sport og lignende ting, men de kan dog ikke få noget fradrag af den grund. Det er jo ikke noget erhverv at være medlem af hjemmeværnet, og der er vel ingen af os, der ønsker, at det skal være det i hvert fald for de menige medlemmer af hjemmeværnet.

Hermed sluttede spørgsmålet.